

הרפתקאות (בלקרקעית)

כשהבינה שרון ריניס,
שבתחרות הזו לא הולכת
להיות קטגוריה 'אמנותית',
היא החליטה שהיא לא
מרימה ידיים וארגנה
לטעמה פרוייקט צילום,
שמערב, דוגמנית אחת,
כמעט לא לבושה, ושתי
מדפסות ענק. היה צבעוני

מרימה את הטלפון לכזו דוגמנית מסורה וחובבת הרפתקאות נצחית ומבשרת לה בחגיגות שלא צפויות לנו משימות צילום תת-ימיות מורכבות במסגרת האירוע השנה.

ואומנם, בעודי מתחפרת בהתלבטויות, עלה רעיון אשר סופו היה לשים קץ לייסורי. בזמן שאנחנו יושבים על הטקסטים של טקס הסיום, פילו, רזי ליבנת ואנוכי, הציע רזי שהצוות שלי יצלם את

מאת: שרון ריניס

כשנודע לי שלא מתוכננת קטגוריה אומנותית במסגרת תחרות 'אפסון הים האדום 2008', אבדתי עצות. אני סבורה שיותר מכל הטרידה אותי המחשבה שעליו לבשר על כך להגר כהן, הדוגמנית התת-ימית שלי. שבוע שלם ניסיתי להבין כיצד אני

אפסון הים האדום

החלק הקל ביותר בתהליך היה העלאת הרעיון בפני הגר. לו היה מדובר בדמות אחרת, ודאי הייתי מתארת עתה לפרטים הליך שכנוע כלשהו, אך מכיוון שצילומי הדוגמנות התת-ימיים תמיד היו עבורנו חוויה בלתי נשכחת, שכנוע שכזה לא היה נדרש כלל. למעשה, אני די משוכנעת ששמעתי "כן" עוד באמצע משפט הפתיחה שלי בשיחה עם הגר.

התמה התת-ימית של אפסון הים האדום 2008. אינני יודעת אם דברים אלו נאמרו בבדיחות הדעת, אך אני מיד התאהבתי ברעיון. בדמיוני כבר ראיתי את הגר רכובה על מדפסת Epson על רקע מים כחולים כשדולפינים וכרישים (מכל מיני סוגים) שוחים מסביב. עם זאת, מניסיוני בצילומים מסוג זה, כבר ידעתי שמרגע העלאת הרעיון ועד הוצאתו לפועל באופן מוצלח, זורמים מים רבים.

בדמינוי כבר ראיתי את הגר רכובה על מדפסת Epson, על רקע מים כחולים כשדולפינים וכרישים (מכל מיני סוגים) שוחים מסביב.

הייתה אולי מצטלמת מצוין, אבל לסחוב אותה למים, להציף אותה ולשחות עימה היו הופכים את המשימה לבלתי אפשרית. כל זאת עוד מבלי להזכיר את הצורך למשות אותה בסופו של דבר מהקרקעית, מה שהיה עשוי להסתיים במבצע של צוות חילוץ והצלה או לחילופין, הכרזה על אתר צלילה חדש בשם "אפסון המדפסת" בחוף אלמוג.

במשימת בחירת המדפסת האידיאלית לצילומים סייע לנו מישל מ-א.ג. מיכון באילת. כשהגעתי לחנות, מישל הציג בפניי מגוון רחב של מדפסות שניתן להצילן. אני, שהייתי סבורה כי בחרתי את שתי המדפסות ה"צנועות" ביותר מכולן מבחינת גודל ומשקל, התבדיתי כאשר ניסיתי להרים אותן. חששותי מהניסיון להצפתן גברו ומישל, כמו קרא את מחשבותי, מיד החל לפרק את המדפסות ולרוקן אותן מתכנים בעלי משקל כבד. כך יצאתי לדרך עם שתי מדפסות Epson מקוריות, מוכנות,

השלב הבא ואחד הקשים ביותר בתהליך היה תכנון ההעמדות והסצנות שנצלם עם המדפסת מתחת למים. מעבר לכך שהיה חשוב לנו שהמדפסת תצא פוטוגנית, ברורה ובולטת בתמונה, שאפנו גם לבצע שילוב כלשהו בין סגולותיה של המדפסת לתכונות המים. כתמיד, חשבנו כיצד ניתן להשתמש בציפה על מנת ליצור תמונה מעניינת יותר מאשר זו אשר הייתה יכולה להצטלם ביבשה. בנוסף, רצינו להדגיש את מאפייניה הקיימים של המדפסת ולכן נמנענו מהעמדות יצירתיות אשר עשויות היו בסופו של דבר לגרוע מהיותה של הקופסא המופלאה הזו - ה"מדפסת". עם זאת, ביקשנו להעניק למדפסת חיים מלאי משמעות בצילומים ולהדגיש את הצבעוניות שבסביבה התת-ימית. אחרי הכול, מדפסות, כך מספרים, אוהבות צבע.

במסגרת העלאת הרעיונות היה עלינו לקחת בחשבון את המגבלות שתציב עבורנו המדפסת מתחת למים. מצד אחד רצינו שהמדפסת הנבחרת תהיה גדולה מספיק על מנת למלא את הפריים ולהשתלב בפרופורציה הנכונה עם הגר ומצד שני, היה חשוב לנו גם, איך לומר, לשרוד את החוויה. מדפסת תעשייתית ענקית עם לוגו גדול וברור

מחורר אשר היה מחובר למיכל סקובה ושחרר בועיות אוויר ברקע התצלום. במהלך סט הצילומים הזה גילינו שהשיבה על המדפסת איננה פשוטה כפי שהיא נשמעת וכי למדפסת, אשר ביקשנו להעניק חיים מתחת למים, אכן יש חיים משלה. סט הצילומים השני נערך בים בעומק של כ-10 מטרים. הגר הייתה ישובה שוב על המדפסת, אך הפעם עירומה וכמו עטופה בנייר הנשלף מתוך אחת ממגירותיה. "הנייר" היה למעשה בד לבן, אשר השתמשנו בו לראשונה מתחת לפני המים וגילינו (מעט מאוחר מדי) שהוא שקוף לחלוטין. על כן, בנוסף לשאר האספקטים בצילום שהעסיקו אותנו, כדוגמת הקומפוזיציה, זוויות הצילום והתנוחה של הגר על המדפסת, היינו טרודים גם בסידור הבד מסביב להגר כך שבכל זאת, יסתיר משהו. אם כל זאת לא די, הרי שבחרנו לבצע את הצלילה בבוקר שבו היה זרם דרומי חזק למדי, והיינו צריכים להשתמש במספר רב של משקולות על מנת לעגון את המדפסת אל הקרקעית ובכדי להבטיח שהגר לא תיסחף לה לאיטה לחופיה הדרומיים של אילת.

את הסצנות האחרונות צילמנו באתר המערות, היכן ששוחים להנאתם דגים צבעוניים רבים. מכיוון שתכננו לצלם את הסט על רקע להקות הפזיות באזור, הלבשנו את הגר בבגד ים כתום וזו, אשר מתנהגת כדג לכל דבר מתחת לפני המים, השתלבה בצורה טבעית בלהקה. הפעם, העמדנו את המדפסת על גבה של הגר, כמו הייתה זו מערכת הסקובה שלה, כאשר כבל החשמל שלה הוכנס לפיה של הגר והיה לווסת. בזכות יכולות עצירת הנשימה המופלאות של הגר, אני משוכנעת

יותר מתמיד, לצלילה הראשונה (והאחרונה) שלהן.

כשהגעתי עם המדפסות למועדון, ערכנו בדיקה חפזה בבדיקה לצורך בחינת הציפה שלהן. היה חשוב לנו לוודא שלמדפסת תהיה ציפה חיובית, על מנת שנוכל לצלם אותה מרחפת על רקע מים כחולים ולא מונחת בפשטות על החול. על אף מאמציו הרבים של מישל, רגע קצר לאחר שנכנסנו לבריכה, נדבקנו שלושנתנו לקרקעית (הגר, המדפסת ואני). הסתבר כי למרות המשקל הקל יחסית של המדפסות לאחר שתוכנן רוקן, המדפסות אינן צפות ולהיפך, שוקעות במהירות גבוהה. לשמחתי הרבה, מלבד היותה של הגר דוגמנית מצטיינת, היא גם בעלת כישורים טכניים יוצאי דופן. היא החלה מיד להתקין ולקשור בקבוקי מים ריקים בתוך המדפסות על מנת להגדיל את נפחן מבלי להוסיף משמעותית למשקלן. לאחר ניסיונות חוזים ונשנים ועשרות בדיקות בבדיקה, הצלחנו להגיע למצב שבו הגר מתיישבת על המדפסת מבלי שזו תשקע. מתיישבת כחולה מקור, אבל מתיישבת.

אלעד פישמן, מדריך צלילה ובן-זוגה של הגר, הצטרף אלינו במהלך כל ימי הצילומים, סייע בלוגיסטיקות, ניהל את הקמת הסצנות והבטיח את בטחונה של הגר. סט הצילומים הראשון תוכנן להתבצע בשעת לילה בבריכה. המטרה הייתה להדגיש צבעים חזקים על קונטרסט המים הכהים מאחור. לשם כך, הגר הייתה לבושה ומאופרת בצבעים זוהרים והצטלמה כשהיא יושבת על המדפסת כתמונה הצבעונית שזו הפיקה. לצורך המחשת התחושה המימית, השתמשנו בצינור

” הייתי רוצה לסיים במסר לכל צלמי הדוגמנות התת-ימית. על אף שחלקינו עשויים להידמות לדג במים, בסופו של דבר מדובר בבני אדם, אשר המים אינם הסביבה הטבעית שלהם

שצוללים עוברי אורח אקראיים תהו לרגע אם היא אכן ניזונה באוויר דרך המדפסת. בסיום הצילומים, נפגשנו בבריכת שטיפת הציוד וסיכמנו את החוויה. לאחר ששטפנו את ציוד הצלילה שלנו במים מתוקים ופינינו כל אחד לדרכו, אלעד קרא לנו בדחיפות לחזור לבריכת השטיפה. "בנות", הוא צעק בבהילות, "שכחנו לשטוף את המדפסת במים מתוקים. היא עוד תתקלקל לנו!". ואכן, לאחר שלימדנו את מדפסת ה-Epson ציפה מהי, שחייה נגד הזרם, צלילות לילה ואפילו הנשמת צולל, הענקנו לה תעודת הסמכה פורמאלית. ככלות הכול, יש בידינו צילומים המתעדים את כישוריה החדשים. כך תלמד את מדפסתך צלילת סקובה.

הייתי רוצה לסיים במסר לכל צלמי הדוגמנות התת-ימית. על אף שחלקינו עשויים להידמות לדג במים, בסופו של דבר מדובר בבני אדם, אשר המים אינם הסביבה הטבעית שלהם, ועל כן יש לתכנן את הסטים בצורה קפדנית אשר איננה מגלמת פשרות לגבי בטיחות הדוגמן. בניגוד לצולל אשר יוצא לדידו לים במטרה לצלם דגים ואלמוגים, צילומי דוגמנות הם סטים אשר דורשים עבודת צוות מיומנת, אותה ניתן להשיג רק אחרי אימונים שבהם מסתגלים האחד לסגולותיו ומגבלותיו של השני ושל הים. אימונים שכאלו מתאפשרים רק, ורק אם הצוות חוזר בשלמותו מהצלילה.

